

Grunden. Jeg siger da, som det ærede Medlem for Alsborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm): lad saa være, at Folkethinget har gjort sig skyldig i en Feil, i en Tilfidsættelse af, hvad man skylder som sin Pligt lige overfor Ministeren, derved, at han ikke fik Ordet. Jeg kan imidlertid ikke erkjende det, jeg var med til at stemme for Afslutningen og har sølgelig Medansvar for, hvad der skete, og jeg har levet i god Tro til, at jeg var fuldkommen i min Ret. Jeg vil da sige den ærede Minister, at det er i alt Fald forekommet mig i høi Grad ubesjæet at bestynde os for at have viist, jeg vil ikke sige en usømmelig Optraeden, men blot en urigtig Fremfærd ved hin Beslutning; thi jeg holder mig til, hvad der foregik under de lange Forhandlinger, som gik forud. Det er en beskændt Sag, at længe før Finantsloven forlod dette Thing og gik over til det andet Thing, havde Ministeren hørt op at forhandle med dette Thing, og jeg var som enhver Anden vidende om den Skrivelse, Ministeren havde sendt til Fællesudvalget, og jeg forstaa ikke rettere, end at han ogsaa deri lod Fællesudvalget vide, at han ansaa enhver Forhandling med det som overflødig; men saa forstaa jeg ikke, hvorledes Noget i Salen kunde komme i Tanke om, at Ministeren den Gang kunde finde det nødvendigt at forhandle med os her. Dette har ganske naturlig været mine Grunde til, at jeg kunde være med til — jeg vil ikke sige at negte den ærede Minister Ordet, thi dermed havde jeg Intet at gjøre, men jeg vilde nok ligesom have spurgt, om det var tænkeligt, at den ærede Minister eller nogen af hans Kolleger kunde ville tage Ordet i denne Sag. Efter Alt, hvad der forelaa fra Thingets Side, var jeg overbevist om, at Regeringen opgav paa dette Stadium at forhandle Sagen videre med Thinget. Nu hører jeg til min Forundring, at det er denne „liben Tæ", som der blev sagt forleiden, over hvilken Læsset er væltet, og jeg maa undre mig over, at Formanden har taget Besindigheden fangen til dette Skridt, som Mange og jeg ogsaa betegne som ulykkelig. — Jeg skal slutte med at sige, at er det muligt at finde en Udgang af Striden, uden paa nogen Maade at komme Folkets grundlovmæssige Bevillingsret for nær, saa er jeg med, og jeg skal gjøre, hvad der staar i min Magt, for atter at komme ind i ordnede Tilstande.

Clausager: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem har haat Ordet to Gange, men under Forudsætning af Thingets Samtykke giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Clausager: Det er kun et Par korte Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gjøre overfor det ærede Medlem for Odense Amts 2den

Valgkreds (M. Andersen). Han gjorde Indsigelse imod, hvad jeg efter hans Formening havde sagt, at han ved visse Leiligheder havde betegnet den provisoriske Lovs Udstedelse som ulovlig. Jeg tror i Grunden ikke, at jeg sagde ulovlig; sagde jeg det, var det egentlig ikke ret min Mening. Dette skal jeg imidlertid ikke fastholde overfor det ærede Medlem; men jeg vil derimod bestemt fastholde, at han i det Mindste har sagt, at han ikke kunde være med til at antage, hvad der var sket, for lovligt, og det bliver dog tilnærmelsesvis det Samme; hvad der ikke er lovligt, kan maasse strengt taget ikke siges at være ulovligt, naar det skal strengt defineres, men Meningen maa dog i hvert Tilfælde komme nær hen derimod. . .

Formanden (Krabbe): Sa, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Andersen) havde fuldstændig Ret i at minde om, at, hvad der er foregaaet paa Folkemøder, er det ikke rigtigt at optage til Forhandling her. Naar jeg før efter Omstændighederne indlod at gjøre nogen Bemærkning, var det, fordi de Betragtninger, der bleve gjorte gjældende af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds (Clausager), hverken i Indhold eller Form vare saadanne, at de kunde give noget Anstød; men forøvrigt er Reglen, som jeg tidligere har angivet, vistnok den rigtige.

Clausager: Jeg skal forlade dette Thema; jeg havde endnu en Bemærkning at gjøre, men jeg skal holde den tilbage paa Grund af den ærede Formands Udtalelser. — Naar det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds sagde, at jeg havde gjort mig skyldig i en ulykkelig Feiltagelse, saa var dette ikke min Skyld. Det var en Afbrydelse fra et andet æret Medlem, der nævnte: Odense Amts 3die Valgkreds, men jeg havde nævnt Odense Amts 2den Valgkreds, saa at jeg var nødsaget til at gjøre opmærksom paa, at jeg havde udtalt mig rigtigt. Naar det ærede Medlem lod mig vide, at der kun kunde fæstes mindre Tid til mine Udtalelser om, at jeg ikke satte Pris paa at indtage Pladsen her, saa skal jeg heller ikke opholde mig videre derved. Jeg har ganske vist ikke endnu haat Seilighed til at vise, at jeg absolut vilde skilles fra Pladsen; det har derimod det ærede Medlem ikke een, men to Gange. — Endelig skal jeg slutte med at sige, at, naar det ærede Medlem mente, at vi nødvendig fra vort Standpunkt skulle tale om, at det Kongerind, der findes hos det danske Folk, mulig kunde forandre sig, saa tror jeg dog at have Berettigelse til at udtale min Anskuelse om, paa hvilken Maade eller ad hvilken Vei det, som jeg ganske vist betragter det, heldige Sindelag hos det danske Folk kunde komme til at slaa om i sin Mobbætning. Jeg har fundet mig forandriget til at lægge de Herrer paa Sinde, at den